

Upoznaj svoju vjeru

Zašto se prije Evanđelja križamo tri puta?

Jeste li ikada primijetili da se na misi, neposredno prije navještaja Evanđelja, križamo tri puta? Svećenik ili đakon najprije kaže: „Čitanje svetog Evanđelja po...“, a narod odgovara: „Slava tebi, Gospodine!“ Tada činimo mali znak križa na čelu, ustima i prsima. To nije samo lijepa liturgijska gesta. Ovim trostrukim znakom križa izražavamo svoju želju da Božju riječ razumom prihvatimo, ustima naviještamo i u srcu čuvamo.

Na ČELU – da Božju riječ razumijemo. Kada se prekrižimo na čelu, možemo se prisjetiti svoje želje da Božju riječ upoznemo i razumijemo. Evanđelje nije samo tekst koji slušamo nedjeljom. U njemu nam sam Krist govori i pokazuje put života. Zato možemo u sebi reći: „Gospodine, otvori moj um da razumijem tvoju riječ.“

Na USTIMA – da je svojim životom svjedočimo. Zatim se križamo na ustima. Time izražavamo spremnost da Božju riječ svojim ustima naviještamo i o njoj govorimo. No nije dovoljno samo govoriti o vjeri. Naše riječi trebaju biti potvrđene našim životom. Možemo zato moliti: „Gospodine, daj da svojim riječima i djelima svjedočim tvoje Evanđelje.“

Na PRSIMA – da je čuvamo u srcu. Na kraju stavljamo znak križa na prsa, odnosno na srce. Srce je u biblijskom smislu mjesto čovjekovih najdubljih misli, odluka i osjećaja. Time pokazujemo da želimo Božju riječ primiti u svoje srce i po njoj živjeti. Možemo reći: „Gospodine, nastani svoju riječ u mom srcu i pomози mi da po njoj živim.“

Tri mala križa – jedna velika poruka
Ova tri mala znaka križa možemo zato promatrati kao jednostavnu molitvu:
Na čelu – da Božju riječ razumijem.
Na ustima – da je svjedočim.
Na srcu – da je živim.

Ipak, važno je zapamtiti da liturgijski obred nije neka „čarobna formula“ u kojoj svaki pokret ima strogo propisano značenje. Crkva nas ovim znakom prije svega uvodi u slušanje Evanđelja s poštovanjem i vjerom.

Zato sljedeći put prije Evanđelja nemojmo se prekrižiti samo iz navike. Zastanimo na trenutak i pomislimo:

„Gospodine, otvori moj um da razumijem tvoju riječ, moje usne da je naviještam i moje srce da po njoj živim.“

Jer nije dovoljno samo čuti Evanđelje. Pravi izazov počinje onda kada ono što smo čuli pokušamo pretvoriti u svoj život.

Župa Svetog Jurja mučenika Đurmanec

Župni listić

"JUREK"

Godište II./34
Broj 82

21. tjedan kroz godinu

23. 8. 2026.

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju 16, 13-20

U ono vrijeme: Dođe Isus u krajeve Cezareje Filipove i upita učenike: »Što govore ljudi, tko je Sin Čovječji?« Oni rekoše: »Jedni da je Ivan Krstitelj; drugi da je Ilija; treći opet da je Jeremija ili koji od proroka.« Kaže im »A vi, što vi kažete, tko sam ja?« Šimun Petar prihvati i reče: »Ti si Krist-Pomazanik, Sin Boga živoga.« Nato Isus reče njemu »Blago tebi, Šimune, sine Jonin, jer ti to ne objavi tijelo i krv, nego Otac moj, koji je na nebesima. A ja tebi kažem Ti si Petar-Stijena i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju i vrata paklena neće je nadvladati. Tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskoga, pa što god svezješ na zemlji, bit će svezano na nebesima; a što god odriješiš na zemlji, bit će odriješeno na nebesima.« Tada zaprijeti učenicima neka nikomu ne reknu da je on Krist. Riječ Gospodnja!

Današnje evanđelje donosi jedno od najvažnijih Isusovih pitanja: „A vi, što vi kažete, tko sam ja?“ Isus ne pita učenike što drugi ljudi misle o njemu. Želi čuti njihov osobni odgovor. Petar tada izgovara snažne riječi: „Ti si Krist-Pomazanik, Sin Boga živoga.“ On ne govori samo ono što je čuo od drugih. On ispovijeda svoju vjeru u Isusa. I nama Isus danas postavlja isto pitanje: Tko sam ja za tebe? Jesam li samo netko o kome slušaš nedjeljom? Jesam li samo dio tvoje tradicije? Ili sam zaista tvoj Gospodin, onaj kojemu vjeruješ i kada ne znaš što će donijeti sutra? Lako je govoriti o vjeri kada je sve dobro. Ali prava se vjera vidi u trenucima kada smo umorni, kada nas nešto boli, kada ne razumijemo zašto se nešto događa. Tada se pokazuje koliko zaista vjerujemo Isusu. Petar nije bio savršen čovjek. Imao je svoje slabosti, strahove i padove. Ipak, Isus ga bira i povjerava mu veliku odgovornost. To nam pokazuje da Bog ne traži savršene ljude. On traži otvoreno srce koje je spremno vjerovati i slijediti ga. I mi smo pozvani graditi svoj život na Kristu. Ako je On temelj našega života, neće nas svaka teškoća srušiti.

Poticaj za život: Zapitaj se danas: Tko je Isus za mene? Pokušaj mu danas svojim riječima reći što ti znači. Ne ono što su rekli drugi, nego ono što stvarno nosiš u svome srcu.

Molitva: Gospodine Isuse, Ti znaš moje srce i poznaješ moje slabosti. Pomozi mi da Te ne poznajem samo riječima, nego da Te upoznam svojim životom. Kada me pitaju tko si Ti, daj mi hrabrosti reći: Ti si moj Gospodin, moja nada i moje spasenje. Budi temelj moga života kada sam jak i kada sam slab. Učvrsti moju vjeru i pomozi mi da Te slijedim svakoga dana. Neka moj život bude odgovor na pitanje koje mi danas postavljaš: „A ti, što ti kažeš, tko sam ja?“ Amen.

DAN/DATUM	VRIJEME /NAKANA
Nedjelja 21. nedjelja kroz godinu 23. 8. 2026.	07:30† misne nakane upisane u prošlom župnom listiću 09:30 za sve žive i pokojne župljane
Nedjelja 22. nedjelja kroz godinu 30. 8. 2026.	07:30† Dragutin Konjić; August Macan; Ljubica Herceg; Marijan Novak 09:30 za sve žive i pokojne župljane

UREDNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA PREKO LJETA: prije i poslije svake mise ili po dogovoru. Za hitne slučajeve možete slobodno nazvati.

OD SRCA HVALA SVIMA KOJI POMAŽETE U RASTU NAŠE ŽUPNE
ZAJEDNICE, BILO MOLITVAMA, RADOM ILI MATERIJALNO!

CRKVENI TISAK:

Glas koncila, Mali koncil Mak
Župni listić;

U prošlom tjednu

Kršteni 	Niko Tepuš; Jakov Halužan
Umrli 	Dragica Grilec r. Buzina (1939.)
Vjenčani 	Filip Tepuš i Sara Pernjek Stjepan Zajec i Romina Rihtarić

Šaljivi kutak

Dođe mali Ivica nakon mise kući i kaže mami: – Mama, danas je župnik rekao da trebamo nositi svoj križ. Mama ga upita: – I što si ti napravio? Ivica odgovori: – Pa stavio sam križ u školsku torbu da ga sutra ponesem u školu! Mama se nasnije: – Ivica, nije baš tako mislio... A Ivica će: – Znam, mama. Ali bolje da sam spreman!

Župne obavijesti

► Svete mise i uredovno vrijeme su kako piše u rasporedu u listiću. Upisujemo misne nakane za rujan.

► Sljedeća nedjelja je dvadeset i druga nedjelja kroz godinu. **Svete mise su u župnoj crkvi u 7,30 i 9,30 sati.**

► U subotu 5. rujna hodočastimo u Ludbreg. Cijena karte je 15 eura. Polazak je u 6,30 sati kod općine.

► Ovaj tjedan zamijenili smo zvučnike za naše orgulje. Nabavili smo tri nova. Zvučnici i montaža došli su 1230 eura.

Blaženi Miroslav Bulešić – „Moja osveta je oprost.“

Ove riječi blaženoga Miroslava Bulešića snažno sažimaju njegovu vjeru i odnos prema Kristu. Njegov kratki život bio je ispunjen ljubavlju prema Bogu, Crkvi i čovjeku, a završio je mučeničkom smrću iz mržnje prema vjeri. Miroslav Bulešić rođen je 13. svibnja 1920. u Čabrunićima u Istri, u pobožnoj seljačkoj obitelji. Već je kao dječak osjećao poziv prema svećeništvu. Nakon školovanja u Pazinu otišao je u Rim, gdje je studirao na Papinskom sveučilištu Gregoriana. Za svećenika je zaređen 11. travnja 1943. godine u Rimu. Nakon povratka u Istru djelovao je kao kapelan u Baderni, a potom kao župnik u Kanfanaru. U teškim poratnim godinama, kada su vjera i Crkva bile izložene pritiscima i progonima, nije se bojao javno svjedočiti svoju pripadnost Kristu. Posebno se zauzimao za mlade, djecu i obitelji te je nastojao svojim životom pokazati da svećenik treba biti blizu svome narodu. Bulešić je bio čovjek duboke molitve. U svojim zapisima često govori o potrebi potpunoga predanja Bogu. Njegova poznata odluka bila je: „Ja želim biti svet.“ Nije svetost shvaćao kao nešto izvanredno i nedostižno, nego kao vjernost Bogu u svakodnevnom životu, u služenju ljudima i prihvatanju križa. Godine 1947. imenovan je podžupnikom u Svetvinčentu. Ondje je trebao sudjelovati u podjeli sakramenta svete potvrde, u okolnostima velikih napetosti i protivljenja Crkvi. Bio je svjestan opasnosti, ali nije želio napustiti svoje vjernike. Govorio je: „Ako treba, ići ću i u smrt, ali neću napustiti svoje stado.“ Dana 24. kolovoza 1947., u župnom stanu u Svetvinčentu, Miroslav Bulešić brutalno je napadnut i ubijen. Imao je samo 27 godina. Prema svjedočanstvima, njegove posljednje riječi bile su: „Isuse, primi dušu moju!“ Njegova smrt nije bila kraj njegova svjedočanstva. Vjernici su ga počeli častiti kao mučenika, a njegov se grob u Svetvinčentu pretvorio u mjesto molitve i hodočašća. Papa Benedikt XVI. proglasio ga je blaženim 28. rujna 2013. u pulskoj Areni, a njegov liturgijski spomendan slavi se 24. kolovoza.

Uzmi Bibliju u svoje ruke svaki dan i osvježi svoju dušu riječima iz živog izvora Evanđelja!

Ponedjeljak, 24.8.; Bartol, Emilija
Iv 1,45-51

Evo istinitog Izraelca u kome nema prijevare!

Utorak, 25.8.; Ljudevit, Josip
Mt 23,23-26

Ovo je trebalo činiti, a ono ne propuštati.

Srijeda, 26.8.; Zefrin, Grgur
Mt 23,27-32

Sinovi ste ubojica proroka!

Četvrtak, 27.8.; Monika, Cezareja
Mt 24,42-51

Budni budite i pripravnici, jer u čas kad i ne mislite Sin Čovječji dolazi.

Petak, 28.8.; Augustin, Tin
Mt 22,34-40

Mudre pak zajedno sa svjetilkama uzeše u posudama ulja!

Subota, 29.8.; Ivan, Ivana
Mk 6,17-29

Hoću da mi odmah dadeš na pladnju glavu Ivana Krstitelja!

Nedjelja, 30.8.; Petar, Margarita
Jr 20,7-9;
Ps 63,2.3-4.5-6.8-9;
Rim 12,1-2
Mt 16,21-27

Hoće li tko za mnom neka se odrekne samoga sebe.